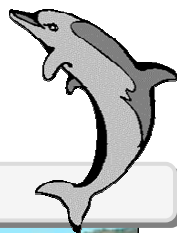

November 2013

103

DELFINÁRIUM

Časopis 3. oddielu skautov v Košiciach

Tábor 2013

Nemecký tábor

Aktuálne o našich roveroch

Úvodník

Ahojte,

som Váš nový šéfredaktor a dúfam, že sa nám na Delfinku bude spolu dobre pracovať. Mojou

úlohou bude získavať články. Neskôr možno aj niečo viac. Dúfam, že z Delfinka sa stane časopis, ktorý vychádza pravidelne, nie "občasne".

Taktiež budem rád, ak Vám nebudem musieť 100-krát poslať mail, aby ste mi poslali článok a že to urobíte sami, lebo je to náš časopis a ak články budeme písať, Delfinko bude super, bude vychádzať často, budeme sa naň tešiť a budeme mať celý skauting ešte radšej. Ale ak Vás k poslaniu článku bude treba „dokopať“, z Delfinka sa stane niečo, čo vyjde raz za polrok a Vy si ani nespomeniete, že nejaký časopis vôbec existuje.

A stále platí: čím viac článkov, tým bohatšie Delfinko.

Buko

Obsah

Tábor.....	3
Nemecký tábor.....	6
Člnkovanie na Ružine.....	8
Prvá roverská oddielovka.....	9
DRV Medvedov a Bobrov.....	10
DRV Jeleňov.....	11
Knižná review.....	12
Roveri v našom zbere.....	13
Oznamy.....	16

Delfinárium

103. číslo vyšlo dňa
25. 11. 2013

Vydal
Slovenský skauting,
68. zbor Biele Vrány Košice
3. oddiel skautov

www.68zbor.sk
68zbor@scouting.sk

Náklad 50 kusov

Autori článkov: **Fabo, Chevro, Jano P., Babl, Matúš P., Jany K., Paľo S., Padre, Juháska**
Grafika: **Juháska**
Korektúra: **Juháska**

Príspevky posielajte
na adresu:

jakub.sejna@gmail.com

Čerešnička na torte. Vyvrcholenie skautského roka. Odmena za rok činnosti. Oddych od školy. Tri týždne zábavy. A tak ďalej... Toto je len zlomok z prívlastkov, ktoré môžeme dať tábore. Aj keď sme všetci na tom istom tábore, pre každého znamená niečo zvláštne, iné.

Osobne som sa tento rok na tábor obzvlášť tešil. Podarilo sa dať dokopy síce premenlivý, ale súdržný realizačný tím, etapovkári robili na programe, vyzeralo to naozaj namakane. Zároveň tu bola pre realizačný tím náročná výzva - počet účastníkov sa tesne priblížil k číslu 30. To nie je málo. Trápol som, ako to celé vypáli. Napätie zo mňa opadlo, keď sme sa po úvodnom zhromaždení na stanici usadili vo vlaku a sprievodca skontroloval lístky. Vezieme sa, o dve hodiny sme na táborisku - v našom druhom domove. Aspoň

na tri týždne. Prestup na dvakrát v Lipanoch. Jazda autobusom s úžasným výhľadom na lesy Javoriny. Prudké stúpanie, ešte prudší zjazd dolu a sme tam. The town of Bajerovce ☺. Sme na lúke, dievčatá pomaly odchádzajú. Tábor je náš. A ako vyzeral NÁŠ TÁBOR?

Program

Po 8 rokoch sme sa rozhodli použiť cestu do Compostelly ako motív etapovky. Družiny sa stali rytierskymi rodmi a vrhli sa do boja so zlou saracénskou armádou. Na svojej ceste museli prekonať najrôznejšie prekážky a dokázať, že sú hodní stať sa ochrancami pútnikov. Na ceste boli chrabrí rytieri sprevádzaní svojimi priateľmi - kráľom Asturiasom, rytierom Lemobrodom či rytierom „Zo štrnásteho rádu hradu“ ☺. Na záver etapovky sa vybrali družiny na pokladovku, ktorá rozhodla o tom, ktorý z rodov bude držať stráž nad pútnickým miestom a jeho radca musel bojovať s kráľom Saracénov. Po víťaznej bitke a šťastnom návrate z pokladovky kráľ Asturias ocenil snahu bojovníkov a pripravil pre nich kráľovskú hostinu.

Avšak program nebol len o etapovej hre. Čas v tábore sme trávili aj turnajom vo futbale, baseballom, frisbee, rôznymi hrami. Nemožno zabudnúť na Spartan race, po ktorej bol každý rád, že to prežil ☺. Po večeroch sme hrali spoločenské hry, spievali sme v hangári alebo pri táborákoch, dumali sme pri dumke. Neobvyklou súčasťou programu boli dva prepady, jeden cvičný a druhý "ostrý", keď nás prišli prepadnúť dievčatá z Deviatky. Naozaj si myslím, že bolo čo robiť a každý bol rád (aj z vedenia), keď si mohol večer ľahnúť do spacáka a pospať si.

Fungovanie tábora

Ako vždy, družiny mali zadelené denné služby a nočné hliadky. Naozaj nie je veľa toho, čo by som im mohol vytknúť. Veď oba prepady boli zvládnuté bravúrne, hliadky reagovali okamžite a budili tábor. Jedlo sa dalo jesť, čo je hlavné ☺ a tak celkovo, myslím, že tento tábor bol lepší než ten minulý. Na čo si ale musíme dať pozor, sú vzťahy,

keďže zopár iskrení sme museli ako vedenie riešiť. K tomu by som sa ale nerád vracal. Tento tábor bol pre mňa osobne jedným veľkým dobrodružstvom, ktoré som mohol zažiť v kruhu jednej super veľkej bandy skautov a perfektného realizačného tímu, ktorému chcem týmto poďakovať, rovnako ako aj Johnymu za podporu zo základného tábora - Košíc. Do stáborenia o rok.

Štatistika

<u>Názov:</u>	Tábor s kurrnikšopadobrym počasím
<u>Kniha tábora:</u>	časopis EPOCH
<u>Hláška tábora:</u>	Čadyk e! (Jednoducho toto je hláška tábora, vysvetlenie nie je potrebné ani možné.)
<u>Biele pero:</u>	Csaba
<u>Pieseň tábora:</u>	Dolina
<u>Najčistotnejší stan:</u>	Jany P. & Gabo
<u>OBS:</u>	Jany P. & Gabo

Celá naša spolupráca vznikla najmä vďaka 7-mesačnému presvedčaniu nás našimi nemeckými kamarátmi z Wuppertalu. Tento organizačný zážrak mal 2 časti. Spoločný camp so skautmi z Belgicka, Anglicka, Nemcka a Nikaraguy a návšteva Wuppertalu v hosťovských rodinách. Spolu s Motom (9. odd.), Adamom (7. odd.) a Damiánom sme vytvorili malý slovenský kontingent. Tábor sa konal neďaleko mesta Koblenz (Porýnie) v dolinke, ktorú vlastní ich organizácia Kreuzpfadfinderbund (KPF). V tejto dolinke je 24 táborísk, ktoré využívajú skauti z Nemecka, Holandska, Belgicka atď. Z pahorku pri táborisku je krásny výhľad na blízke okolie a atómovú elektrárňu za Koblenzom. Toť krátky opis miesta.

A čo sme robili 6 dní v tomto campe? Približne každý večer sme mali campfire. Chcel som najprv použiť slovo táborák, ale on to nebol. Teda v zmysle, ako ho my poznáme, že ide o nejakú pagodu so všetkými ceremóniami s tým spojenými. Tie slávnostnejšie z nich boli totiž tiež z rozmlátených eurolaiet na vybetónovanom ohnisku. Počas týchto večerov plného spevu anglických, nemeckých a francúzskych pesničiek, prípadne hrania najrôznejších hier a diskusií do neskorého večera sme postupne zisťovali, čo a ako tam funguje. Napríklad to, že by chceli mať táborák z normálneho dreva, ale vzhľadom na to, že to je stále táborisko, tak už v lesoch nie je žiadne drevo nazvyš (ani na stavby, preto majú jeden sklad tyčkoviny všetkých dĺžok, ktoré sú na požičanie).

Tiež bolo zaujímavé, že Belgičania mali svoje tradície ako nosenie krojov, skautský sľub, vztyčovanie vlajky atď., ale skauti z KPF to nepoznali vôbec. A boli dosť nadšení z našich zvykov a tradícií, čím ma mierne prekvapili. No nemôžeme povedať, že by to platilo v globále na väčšinu nemeckých skautov. Z jednoduchého dôvodu, že v

rámci Nemecka existuje okolo 80 skautských organizácií. Teda vďaka týmto rozhovorom sme mali možnosť lepšie spoznať skauting v iných štátoch a mnoho iného.

Denný program pozostával z aktivít ako kanoe na splavnej rieke, lanové centrum, výlety do okolia alebo stavba skautských stavieb. Keď sme s Damiánom stavali vežu v rámci tejto aktivity, tak sme sa celkom dobre bavili na Angličanoch (ktorí to považovali za obrovskú hrozbu tábora). Okrem toho sme mali návštevný deň s rôznymi aktivitami pre rodičov a verejnosť alebo návštevu Koblenzu a menšiu mestskú hru v ňom. Wuppertalská časť sa niesla v znamení spoznávania mesta a okolia, fotenia sa so sochami pinguinov (ktorých bolo asi toľko ako kontajnerov) alebo Bismarckom. Tiež sme boli na recepcii vo Wuppertalskej radnici (dokonca o nás písali vo Westdeutsche Zeitung) alebo napríklad sa nám podarilo odbehnúť do Kolína (kde sme vyliezli na Dóm a potom nezablúdili).

Ako to v krátkosti zhrnúť? Mali sme skvelú možnosť priučiť sa mnohému od skvelých Nemcov, mierne šialených Belgičanov a zároveň spoznať kopu nových ľudí. A tiež mnoho iného, takže ďakujeme všetkým, ktorí dopomohli k tomu, aby sa táto akcia mohla uskutočniť.

Čaute. Tradične prvá akcia v novom skautskom roku sú članky. Táto tradícia pretrváva, a tak sme sa v prvú septembrovú sobotu stretli na železničnej stanici. Trošku ma zaskočil nízky počet účastníkov, ale ako sa neskôr ukázalo, bolo to v pohode.

Vlakom sme došli do Margecian a člany sme si požičali v, nám starším skautom známej, lodenici. Prezliekli sme sa do plaveckého (nazvite si to ako chcete) a podelili sme sa do člnov. Snažili sme sa urobiť dvojice skúsenejší – menej skúsený, ale vznikli aj také komické dvojice ako napríklad Dano a Dávid. Po podelení sme stiahli člany na vodu a zgrupili sme sa.

Už tu sa vyskytol prvý problém, ale inak to ani nemohlo byť. Niektoré dvojice (nebudem menovať) sa točili do kruhu. To sa stane, keď dáte kormidlovať nováčika. Tento problém sme vyriešili v pomerne krátkom čase a pustili sme sa po prúde. Cestou sme mali ako vždy srandy, keď sme sa museli uhýbať rybárskym háčikom a silonom, ale tí rybári tam budú vždy. Po dlhšej plavbe sme došli k ostrovu. Aký ostrov?? Nuž uprostred riečky zrazu ostrov. Je to naše klasické miesto na obed. Teda tam sme sa vylodili a upevnili člany, aby nám neodplávali. Najedli sme sa, daktorí sa zabávali hádzaním balvanov z výšky do vody, a potom sme zase nasadli do lodí a pustili sme sa ďalej. Došli sme k dobrému brehu, pomenili sme dvojice a dali sme si menšie preteky. Vyhrali naši vodcovia, ale iba o kúsok pred Jančim a Gabom.

Potom sme sa už pustili smerom k lodenici. Cestou sme sa zastavili v tuneli, ktorý bol blízko rieky a pripravili sme sa na námornú bitku. Dali sme zo seba suché veci dolu a išli sme do boja. Fajne sme sa pooblievali, niektorí vtáci sa dokonca aj prevrhli – čo spôsobilo nepríjemnosti – ale nakoniec sme všetci došli do lodenice. Dali sme lode dokopy a s dobrým pocitom sme sa vrátili domov. Bola to pekná akcia, na ktorú sa určite oplatí ísť.

Všetko sa to začalo veľmi nenápadne, keď nám v utorok doobeda (aspoň v mojom prípade) prišla sms-ka z neznámeho čísla: „Príď vo štvrtok o 16:15 na Havlíčkovu. Nikomu o tejto sms nehovor. Tvoji roveri“ V prvom rade som bola prekvapená, kto čo odo mňa chce, ale samozrejme som sa začala tešiť a bola som zvedavá, čo sa bude diať. Takže vo štvrtok poobede po škole som sa tam vybrala.

Keď som tam prišla, tak som sa stretla s Kubom, ktorému prišla tá istá správa. Chvíľu sme čakali, až mi opäť zazvonil mobil: „Chod' na Potočnú 22, na schránke nájdeš obálku s ďalšími inštrukciami.“ Kto by čírou náhodou nevedel, na Potočnej ulici č. 22 býva nikto iný než Johnny. Naše kroky teda smerovali k Johnymu, kde sme našli obálku, ako správa hovorila, nalepenú na schránke. Po jej otvorení sme v nej našli mapu a nejaký text. Úlohou bolo dostať sa k Rokodromu (kto nevie, kde to je a ako to vyzerá, dá sa na to liezť – pozri obrázok). Cestou sme sa mali rozprávať o rôznych otázkach ako napríklad: čo mi skauting dal; čo očakávam od roveringu; najlepší a najhorší zážitok zo skautingu a tak podobne. Keď sme tam konečne dorazili, všetci (okrem Aničky, ktorá si pomýlila dátum, a tak na poslednú chvíľu pribicyklovala) tam už boli: Suri, Vlado, Rišo, Damián, Marianka, Mayka a Padre. Aj oni išli po dvojciach, ale z iných miest a v inom čase. No úloha bola takáto - museli sme vyliezť hore, aby sme dostali roverskú šatku. Ja vám popisovať nebudem, ako sa liezlo, lebo sa bojím výšok, no vyskúšala som si to a nebolo to až také zlé (teda, vyliezla som asi 2 metre ☺). Keď už všetci vyšli hore a aj zišli, tak sme ešte niečo zjedli a išli pomaly domov.

Tadaa a koniec! Ale bolo to fajn, cítila som sa dobre a nečakala som, že budeme musieť liezť (možno bol zámer preveriť, či sme stále pripravení, ako hovorí skautské heslo ☺), teším sa na ďalšie takéto akcie.

Jesenná družinová výprava Medveďov a Bobrov

29. 9. 2013

Matúš Paralič

Na tejto družinovej výprave bolo dobré, že sme nemuseli až tak skoro vstávať. Zraz sme mali o 8:00 na Lokomotíve. Išli sme spolu dve družiny- Medvede a Bobry. Bobry boli tri a Medveďov šesť a Chevro ako dospelák. Nasadli sme na autobus na Jahodnú.

Keď sme prišli hore na Jahodnú, vyrazili sme na chatu Lajoška. Išli sme najprv strmo hore po zjazdovke a potom od „čičánka“ po červenej značke. Cestou sme hrali hru Indiáni. Potom sme prišli na chatu a začali sme riešiť, či pôjdeme ďalej hore na Kojšovskú hoľu alebo do Hýľova, ako sme mali v pláne. Nakoniec sme sa rozhodli pre Hýľov, lebo sme nemali až tak veľa času. Ešte sme zahrali dzivé hry, napr. Jánošíkova družina, Boj o vlajky... Nakoniec, keď sme už chceli vyraziť, sme mali menší problém, ktorý zmenil našu trasu, museli sme sa vrátiť na Jahodnú a odtiaľ sme išli na Vyšný Klátov. Značka na Jahodnej, ktorá oznamovala trasu na Vyšný Klátov klamala, lebo bolo na nej napísané 3,2 km a v skutočnosti to muselo byť viac. Ale napriek tomu sme stihli autobus, ba ešte sme si aj trocha oddýchli. Autobusom sme prišli do Košíc na stanicu, kde sme sa rozišli.

Bola to dobrá výprava a počasie nám prialo. Takúto výpravu by som si rád zopakoval.

Družinová výprava Jeleňov do Vyšnej Kamenice

Stretli sme sa v nedeľu na autobusovej stanici o 7:40. Nevšimol som si, že je časový posun a prišiel som o hodinu skôr. Autobusom sme 20 minút cestovali do Vyšnej Kamenice. V Kamenici sme sa stretli s Csabom a ten nás zaviedol na začiatok značkovej trasy, ktorú pripravil. Napriek tomu, že bola krátka, sme na nej strávili asi 2 hodiny, pretože bola jeseň a Csaba spravil značky dosť ďaleko od seba z prírodných materiálov, ktoré veľmi splývali.

Potom sme si dali desiatovú prestávku nad kameňolomom a zišli sme dolu naspäť k Csabovi domov. Tam nám Csaba ukázal svoje domáce zvieratá: mačku, psa a morča. Okrem nich mal ešte dve korytnačky, ale tie akurát zimovali.

Presunuli sme sa k malej priehrade a začali sme loviť ryby. Po dvoch hodinách sa Germanovi jednu podarilo chytiť, ale bola príliš malá, tak sme ju pustili naspäť. Rozložili sme oheň a German si opiekol jaternice a uvaril polievku. Zahrali sme si schovávačku v teréne a vyzbierali sme vrece odpadkov. Ostávala nám už len polhodina, ktorú sme strávili v krčme na kofole. Potom nás môj otec zaviezol domov.

Kniha: Meno vetra

Autor: Patrick Rothfuss

Z anglického originálu: The Name of the Wind

Séria: Kronika Kráľovraha

So... Príbeh sa odohráva v stredoveku vo vymyslenej krajine. Barman Kote začína rozprávať istému Kronikárovi príbeh zo svojej minulosti. Barman sa v skutočnosti nevolá Kote ale Kvothe. Jeho meno je známe po celej krajine a niekde ho považujú za hrdinu, inde za čarodejníka a niekde ho preklínajú ako vraha a darebáka. Kvothe je opradený legendami, lžami a výplodmi obyčajných farmárov, ktorí o ňom rozprávajú po večeroch v krčme. Ale každá legenda má v sebe aspoň zrníčko pravdy. Tak Kvothe začne rozprávať svoj pravdivý životný príbeh. Ako malý ryšavý chlapec Kvothe vyrastá v kočovnej spoločnosti Edemských Ruhov. Má veľké hudobné nadanie a výbornú pamäť. Pod vedením mystrika, ktorý študoval na univerzite, sa začne učiť takzvané „čary“ (nebudem prezrádzať viac) a začne snívať o vstupe na univerzitu. To mu však prekazí nehoda, po ktorej sa ocitne mimo všetkého, čo poznal, a musí žobrať a kradnúť na uliciach veľkého mesta. Po pár rokoch plných biedy a hladu sa konečne dostane na univerzitu, kde dúfa, že nájde odpovede na svoje nespočetné otázky.

Keď plný melanchólie píšem túto review, uvedomil som si, že je to ozaj výnimočná kniha. Kvothe zažíva aj prvé úskalía lásky a vôbec to nemá jednoduché. Kniha ukazuje, aký krutý vie byť svet, ale všetko má aj svoje svetlé stránky. Po prečítaní Vás to donúti ešte pár minút presedieť nad knihou a porozmýšľať nad ňou. Určite to nie je romantický román pre dievčatá ani premrštené a nezmyselné fantasy. Naozaj to stojí za prečítanie a neuškodí trocha nad tým popremýšľať.

Váš Plynár

Padre:

V našom zbere máme **6. oddiel roverov Kajmanov**, kde sa vystriedalo viacero roverských družín. Niektoré už v súčasnosti nie sú aktívne – napríklad **Šváby**, členovia družiny **Havranov** sú vo vedení iných oddielov alebo im pomáhajú. No a od septembra vznikla nová roverská družina s pracovným názvom **mladší roveri** – bývalí radcovia Trojky a Deviatky. Vo vedení roverov sme traja – Majka, Marianka a ja.

V podstate už teraz **pomáhajú s programom** v skautských oddieloch – dúfam, že ste si všimli, že pre vás pripravujú etapovku. No a popritom máme v rámci časových možností aj vlastné podujatia. Zatiaľ toho ešte nebolo nejako extra veľa: 1. oddielovka na Rokodrome, splav Hornádu, oddielovka na umelej stene...

Popritom pomoc s klubovňou na Jesennej, kam sa o chvíľu presťahujete, Svišť s Mariankou vedú **krúžok 1 . pomoci**, Ondro a eMeF zas **turistický krúžok**.

Vlčiacke a skautské heslo, predpokladám, ovládáte. My roveri máme heslo „**slúžim**“. Služiť ostatným v zbere, no nezabudnúť ani na seba. Zatiaľčo pre skautov je do veľkej miery program pripravovaný vodcami, roveri sa už sami rozhodujú, čo chcú robiť.

Takže na čo sa máte tešiť u roverov? Možností je veľa – puťáky, splavy, jaskyne, filmy, diskusie, divadlo, cyklovýpravy... **Najdôležitejšie je, aby sa hlavne vám chcelo...**

Juháska (s Johnyho dodatkami):

1996 – 2002

Kedysi za starých čias roveri z 3. oddielu chodievali v zime na **Búče**. Tu pomáhali pri prácach na svahu, pri obsluhu lyžiarskych vlekov, kopaní prameňa atď. a akoby za odmenu mohli bývať v tamojšej chate a zadarmo si zalyžovať. Len sa spýtajte pamätníkov, napr. Johnnyho. Určite vám rád porozpráva, ako spali v tuhej zime v búde, kde nedoliehali dvere a ráno mali pod stolom snehový závej. Alebo ako sa Uzlovi stala veľká nehoda, keď experimentoval s benzínom a ohňom. Našťastie to prežil bez následkov, dnes je ženatý a má deti, ale bolo to len-tak-tak.

Mali ale aj iné zaujímavé akcie – výprava do Dolomitov (1999), niekoľko ročníkov hry Klúč od hradu Stará Ľubovňa či zimná víkendovka v teepee (1999).

2003 – 2006

Ďalšia generácia roverov na nich nadviazala, viedli ju Makak, Topi, Ricky a spol. Títo roveri zažili veľké **medzinárodné výmeny – so skautmi z Moravské Třebové (2004) a so Švédmi (2005, 2006)**, na ktoré dodnes spomínajú. Potom sa už stretávali iba rekreačne, mali objednanú telocvičňu a chodievali hrať **futbal**. Neskôr sa k nim pridalo aj pár roveriek z Deviatky.

2007 – 2008

Potom som sa stala vodkyňou ja a v Šestke sa stretlo asi 15 chlapcov a dievčat. Najprv sme mali iba oddielovky, ale keď sa mi narodilo prvé dieťa, mala som menej času, tak začali fungovať družinovo – mali sme družiny **Ajaje** a **Surikaty**. Zaviedli sme tzv. **roverské sľuby**, ktoré sa skladajú dodnes. Program sme mali menej akčný (s veľkým bruchom sa ťažko putuje po svete), takže sme robili akcie typu **cukráreň** (to sme varili a piekli a vymieňali sme si recepty), vtedy sme založili aj **tradíciu filmových nocí**. Tá prvá prebehla u nás doma. No a nezabudnime na špeciálnu **Flexobrúsku**, víkendovku zameranú na odvahu a orientáciu.

No predovšetkým sme si vzali pod patronát **Turniansky hrad**, ktorý sme v rámci projektu „Odklíňanie hradov“ čistili. Bola to úžasná drina, ale boli sme dobrá partia, čiže všetko šlo ľahšie. Popri práci sme si natáčali amatérske filmy, skákali sme do matracov v turnianskom (vtedy ešte) skautskom dome, na hrad sme liezli s fúrikom, „štilkou“ a dvoma bandaskami benzínu a oleja, s prílbami, uzlovačkami, nožnicami a kopou-kopou všelijakého náradia. Zabávali sme sa na udivených turistoch, na „bramborových“ gulášoch, ktoré sme jedli, na starostovi, s ktorým sa nám nedarilo stretnúť – pravdepodobne sa bál, že nám bude musieť prispieť. (To je príbeh o tom, ako sme napokon šli až k nemu domov. Zazvonili sme pri bránke, že s ním chceme rozprávať a cez okno na nás zakričala nejaká teta, že starosta nemôže, lebo je práve vo vani.) Spievali sme si s gitarou, nocovali sme na dvore; bolo to krásne aj ťažké zároveň. Časom ale motivácia roverov oslabla a nakoniec sme sa po troch rokoch do projektu už nezapojili. Momentálne v ňom pokračuje nejaká miestna maďarská organizácia.

Pred niekoľkými mesiacmi sa mi ozval istý Béla, ktorý má brigády na starosti. Vymenili sme si pár mailov, na ktorých som sa celkom pobavila. Ešte nikdy som si nepísala s Maďarom, ale vidím, že sa to celkom oplatí.

Len pre spiestenie – tu je pár jeho výrokov:

Dobry, Dakujem za podrobny odpoved. Prave preto som to pital, aby sme dozvedeli problemi.

Tiez vyzera, ze nebudu uznat pouzivanie chemickych latok.

Prepacte ked pytam vela. Zatial my sme len malo, a ked sa da, tak by som chcel vyhnut problemom.

To bude nasa starosta. :D. (Keď som mu napísala, ako nás vypoklonkovali s tou vaňou.)

Ja este stale verim, ze dokazeme pokracovat Vasu pracu, co vyzera skvelo.

2009 – 2011

Vedenie roverov prevzali Robo, Indy a Oggy a snažili sa rozbehnúť roverský program – nazvali ho POOR (pokus o osobný rast). Žiaľ, pri tomto

vedení sa od seba výrazne vzdialili dve skupiny roverov – z tých starších okolo Roba vznikli

Šváby a z tých mladších

Havrany. Ešte v roku 2009 spolu pripravili

výstavu o skautingu v Rodošte, neskôr mali napríklad

kurz sebaobrany, víkendovku vo Švédsku, v Budapešti, s rovermi z Olomouca či splav Hrona.

U Švábov bol veľmi aktívny Indy, dokonca splnil

podmienky **Orlieho skauta**. Na druhej strane Havrany mali úplne

iný program – taký hlbavý. Organizovali knižné kluby (bookcluby), zúčastňovali

sa na kultúrnych podujatiach a hlavne začali s organizáciou intelektuálno-duchovných kurzov **Indulona** (od 2010).

Ako vidíte, činnosť roverov závisí od toho, aká skupina ľudí sa zide. Niektorým sa chce brigádovať na zrúcanine v najväčších horúčavách, iní by len

„kávičkovali“, ďalší lozia po skalách alebo spoznávajú svet na puťákoch a medzinárodných táboroch. Nechajme sa prekvapiť, akí budú títo naši „mladší“

roveri. Dúfam, že o sebe budú dávať vedieť čo najviac a že si čo najskôr vymyslia nejaký sympatickejší názov ☺.

Oznamy

Zmena v oddielovej rade

Ďakujeme za radcovanie a pomoc v oddiele **Vladovi** a bývalému radcovi Bobrov **Damiánovi**.

Obom prajeme veľa šťastia v rovingu. Zároveň vítame nového bobrieho radcu **Matrixa**, ktorému želáme veľa úspechu a skvelú partiu.

Členské

Prosíme všetkých, ktorí majú podlžnosti na členskom za obdobie september až december (4,- €/mes.), aby ich čo najskôr vyrovnali. Prehľadnú tabuľku platieb nájdete na našej stránke www.68zbor.sk v sekcii „Financie, administratíva, tovar“.

POZOR!

Od januára sa mesačné členské zvyšuje na 5,- €.

PodĎakovanie

Ďakujeme všetkým, ktorí pomáhali pri prácach v novej klubovni v lete aj počas posledných mesiacov. Mnohí makali aj 10 hodín denne, sme vďační za ich čas a ochotu.

Kontakty

Výzva pre družiny: Nemáte **funkčnú zvolávačku** alebo ani **čísla** na ostatných z vašej partie? Alebo si radca a nemáš žiadne **info o členoch**?

Tak neváhajte a vyplňte spoločne váš **contact list** (radcovia ho už dostali mailom) a pošlite ho na **bremarek@gmail.com**. V ďalšom Delfinku tak nájdete komplet info o celom oddiele.

Vyzvedači

Pozývame Vás na tradičnú zborovú mestskú hru. Stretneme sa v sobotu **30. 11. 2013 o 13:00 pri Urbanovej veži**. Odporúčame teplo sa obliecť a priniesť si pero a teplý čaj.

Vianočná nádielka

Oddielová oslava Vianoc prebehne na chate **Kanné 13. – 15. 12. 2013**. Samozrejým príspevkom od každého by mali byť darčeky a koláče ☺. Podrobnejšie info sa včas dozviete.

Spomíname na zosnulých členov nášho oddielu

Pavol Prokipčák

člen družiny
Jeleňov
2005 – 2007

* 23. 4. 1992
† 28. 7. 2012
(autonehoda)

Matúš Vajkuny

člen družiny
Jeleňov
2008 – 2010

* 17. 10. 1996
† leto 2013